Η συνήθεια του να αμαρτάνεις φέρνει θάνατο (Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 23 Ιουνίου, 2020

Απέναντι στην αμαρτία οφείλουμε να είμαστε ανένδοτοι, γιατί και μία φορά να υποκλέψει τη συγκατάθεσή μας, καθίσταται αληθινός κύριός μας. Πρόσφορο παράδειγμα που υποδεικνύει τον ύπουλο και τυραννικό χαρακτήρα της αμαρτίας είναι ο τρόπος της Σεμιράμιδος, με τον οποίο υφάρπαξε τη βασιλεία και έγινε αυτοκράτειρα.

Η Σεμιράμις κατόρθωσε με παντός είδους θωπείες να πείσει τον σύζυγό της Νίνο, βασιλιά της Ασσυρίας να παραιτηθεί για μία ημέρα από το αξίωμά του και να της παραδώσει το σκήπτρο της βασιλείας.

Αλλά ποιο υπήρξε το πρώτο έργο της νέας αυτοκράτειρας; Να διατάξει να φονευθεί ο Νίνος, ο βασιλιάς και σύζυγός της, ώστε να εξασφαλίσει την εξουσία ισοβίως προς όφελός της. Η παρομοίωση είναι πλήρης και ταιριάζει σε όλα.

Η αμαρτία, όπως η Σεμίραμις που αγωνίζεται με παντός είδους θωπείες να πετύχει τη συγκατάθεση του ανθρώπου, αμέσως μόλις κατορθώσει αυτό που ποθεί, **κατακυριεύει, αιχμαλωτίζει και θανατώνει το λογικό**.

Εγκαθιστά τον θρόνο της στην καρδιά και την κατευθύνει σε όλο τον βίο. Αυτή είναι η αμαρτία, αυτά τα χαρακτηριστικά της.

Όχι λοιπόν, **ας μην υποχωρήσουμε ποτέ** στις θωπείες της, ας μην παραδώσουμε σ' αυτήν την εξουσία• ας μην πράξουμε ό,τι δεν θέλει η εσωτερική μας διάθεση**•ας μην υποδουλώσουμε την ελεύθερη θέλησή μας στη θέληση της αμαρτίας** • ας μη συγκατατεθούμε σε ό,τι είναι αντίθετο προς τον ηθικό νόμο.

Τίποτα ας μην καταστήσει την καρδιά μας μαλθακή. Ακόμη και τα πιο δελεαστικά λόγια, ας αναδείξουν την καρδιά μας σκληρότερη από τον χάλυβα. Να μη μας κάνουν καμία εντύπωση τα δάκρυα, οι στεναγμοί, οι υποσχέσεις, οι απειλές.

Να μείνουμε σταθεροί και ακλόνητοι στο φρόνημά μας, ώστε να μην μας συμβεί ύστερα από λίγο τα στεγνά μαγουλά μας να τα μουσκέψουν δάκρυα άκαρπης μετάνοιας. Η άνανδρη υποχώρηση θα μας προσκομίσει τα διπλά δεινά• πρώτα τη ντροπή και ύστερα τη δυστυχία.

Αντιθέτως, η ανδρεία θα προσκομίσει το θάρρος, τη δόξα και την ευτυχία. Τα πιο κατάλληλα παραδείγματα τα υποδεικνύει η Αγία Γραφή. Από μεν τους άνδρες, τον πάγκαλο Ιωσήφ, ο οποίος υπέμεινε κάθε κακοπάθεια, ακόμη και τον θάνατο, προκειμένου να τηρήσει τις ηθικές του αρχές, να τηρήσει την ηθική του ελευθερία, να τηρήσει τον νόμο του Θεού.

Από δε τις γυναίκες, την ενάρετη Σωσάννα, η οποία προτίμησε τον θάνατο από την αμαρτία. Εάν ο Νίνος έμενε ανυποχώρητος στις θωπείες της Σεμιράμιδος, αυτή θα έμενε υποταγμένη σ' αυτόν για όλη της την ζωή.

Σταθερότητα λοιπόν και **ανδρεία**, γιατί **μόνο με αυτά θα διατηρήσουμε την ηγεμονία του λογικού και την ηθική μας ελευθερία**.

Το παράδειγμα του Νίνου μας διδάσκει ότι όχι μόνο η ισχυρή αμαρτωλή συνήθεια, αλλά **και η αμαρτία που διαρπάχθηκε μια και μόνο φορά είναι κάτι επικίνδυνο και φοβερό**. Ως εκ τούτου, είναι ανάγκη να αποφεύγουμε την αμαρτία με όλη μας τη δύναμη.

Ωστόσο, εάν αμαρτήσουμε, γρήγορα να μετανοήσουμε, ώστε να μην υποδουλωθούμε. «Εάν το να αμαρτήσει κανείς είναι βαρύ», λέει ο Μέγας Βασίλειος, «το να επιμείνει στην αμαρτία πόσο βαρύτερο είναι;»• και ο θείος Χρυσόστομος προσθέτει: «δεν είναι φοβερό το να πέσεις, αλλά το να πέσεις και να μην σηκώνεσαι, το να κακοπαθείς με τη θέλησή σου και να έχεις αποβλακωθεί από τους λογισμούς απογνώσεως, προσπαθώντας να κρύψεις την ασθενική σου προαίρεση»• και αμέσως: «το να αμαρτάνει κανείς είναι ίσως ανθρώπινο, το να επιμένει όμως στην αμαρτία δεν είναι ανθρώπινο, αλλά ολωσδιόλου σατανικό».

(Πηγή: «Περί επιμελείας ψυχής - ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ»)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: enromiosini.gr*)*